

படினை அழிவுக்கு முந்தைய சூழ்நிலை

[24:4-14]

“அடையாளங்களற்ற அநேக” சொற்பொழிவுகளை கிறிஸ்து பேசத் துவங்கினார். எருசலேமின் அழிவு போன்ற விஷயங்கள் யூதர்களுக்கு வேதனை நிறைந்த நிகழ்ச்சியாக இருக்கும் போது, இயேசுவின் தீர்க்கதரிசன நிறைவேற்றுத்தை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள் நடக்கிற எதுவும் எல்லாம் நடந்தேறுவதற்கான அடையாளங்கள் என்று எண்ணிக் கொள்வார்கள். தம்மைப் பின்பற்றுவோர் தவறாக வழிநடத்தப்படக் கூடாது என்று கிறிஸ்து விரும்பினார், எனவே மோசம் போக்குவதாய்க் காணும் அடையாளங்களைக் குறித்து முதலில் எச்சரித்தார்.

“வஞ்சிக்கப்படாதபடிக்குப் பாருங்கள்” (24:4-8)

⁴இயேசு அவர்களுக்குப் பிரதியுத்தரமாக, ஒருவனும் உங்களை வஞ்சியாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.

⁵ஏனெனில், அநேகர் வந்து, என் நாமத்தைத் தரித்துக் கொண்டு: நானே கிறிஸ்து என்று சொல்லி, அநேகரை வஞ்சிப்பார்கள்.

⁶யுத்தங்களையும் யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேள்விப்படுவீர்கள்; கலங்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; இவைகளொல்லாம் சம்பவிக்க வேண்டியதே; ஆனாலும் முடிவு உடனே வராது.

⁷ஜனத்துக்கு விரோதமாய்ஜனமும், ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாய்ராஜ்யமும் எழும்பும்; பஞ்சங்களும், கொள்ளை நோய்களும், பூமியதிர்ச்சிகளும் பல இடங்களில் உண்டாகும்.

⁸இவைகளொல்லாம் வேதனைகளுக்கு ஆரம்பம்.

வசனங்கள் 4, 5. கள்ளக் கிறிஸ்துக்கள். தம்மைப் பின்பற்றுவோர் மேசியாவைப் போல் நடிக்கும் கள்ளக் கிறிஸ்துக்களால் வஞ்சிக்கப்படாதிருக்கும்படி இயேசு சொன்னார் (காண்க 24: 23, 24). மோசம் போக்கும் இவர்களை அநேகர் பின்பற்றிப் போனாலும், கர்த்தருடைய சீஷர்கள் அப்படிச் செய்யக் கூடாது. 16:13-20ல் இடம் பெற்ற உரையாடலிலிருந்து, இயேசுதான் வாக்குத்தக்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா என்று சீஷர்கள் புரிந்து கொண்டனர், ஆகிலும் அவர்களுடைய விசவாசம் வரவிருந்த நாட்களில் கடுமையாக சோதிக்கப்பட விருந்தது. இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டுவிட்டால் தாங்கள் இழந்தது தங்களுடைய தலைவன்

இல்லாதபடியால் அவர்களுக்கு சவாலாகவே இருக்கும். உயிர்த்தெழுதல் மட்டும் அவர்கள் சந்திக்கப் போகிற எல்லா பிரச்சனைகளுக்கும் நிவாரணமாயிராது.¹

முதல் நூற்றாண்டில் அநேக கள்ள மேசியாக்களும் கலகம் செய்யும் தலைவர்களும் எழும்பினார்கள். தங்களைச் சுற்றி படைவீரர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டனர். ரபான் கமாலியேல் அப்படிப்பட்ட இரண்டு நபர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்: தெய்தாஸும் கலிலேயாவைச் சார்ந்த ஷுதாஸும். இவர்கள் முடிவாகக் கொல்லப்பட்ட போது, அவர்களைப் பின்பற்றினவர்கள் சிறைடிக்கப்பட்டார்கள் (நடபடிகள் 5:36, 37).² நடபடிகளில் குறிப்பிடப்படுகிற மற்றொரு நபர் ஒரு எசிப்தியன், அவன் நாலாயிரம் கொலை பாதகரை வணாந்தரத்துக்கு கூட்டிக்கொண்டு போனவன் (நடபடிகள் 21:38).³ இப்படிப்பட்டவர்களான அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தன்னைக் கிறிஸ்து என்று சொல்லி கொண்டார்களோ இல்லையோ நமக்குத் தெரியாது. ஆகிலும் அப்படி செய்த வேறு சிலரும் வந்தார்கள். Donald A. Hagner குறிப்பிடுகையில் பார் கோக்பா வரும்வரை வேறு யாரும் தன்னை மேசியா எனும் பட்டத்தோடு அழைத்துக் கொண்டு வந்ததற்கான மறுக்கமுடியாத சாட்சியம் எதுவுமில்லை என்றார் (கி.பி. 135).⁴

வசனங்கள் 6, 7. யுத்தங்களும், யுத்தங்களின் செய்திகளும் இயற்கை தீற்றங்களும். இயேசு மேலும் தமது சீஷர்களை எச்சரித்து, யுத்தங்களையும் யுத்தங்களின் செய்திகளையும் கேள்விப்படுவீர்கள் என்றார். சொல் நடையைக் கண்ணுற்றால் அவர்களே யுத்தம் செய்வார்கள் என்று சொல்லப்படவில்லை என்று குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். எப்படியிருப்பினும், அப்படிப்பட்ட முரண்பாடுகளைப் பற்றி கேள்விப்படும்போது யாருமே கலங்கி பயப்படவே செய்வார்கள். ஆதலால், கர்த்தர் சொன்னார், கலங்காதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; இவைகளெல்லாம் சம்பவிக்க வேண்டியதே; ஆனாலும் முடிவு, உடனே வராது என்றார். கி.பி. 70ல் நிகழ்ந்த ஏருசலேமின் அழிவுக்கு முன்பாக எண்ணற்ற யுத்தங்கள் நிகழ்ந்தன. இதற்கு முந்திய வருடமான கி.பி. 69, “நான்கு சக்கரவர்த்திகளின் வருடம்” என்று அறியப்பட்டிருந்தது. அது உள் நாட்டுச் சண்டைகளும் இருத்தஞ் சிந்துதலுமான குறிப்பிடத்தக்க வருடமாயிருந்தது. நீரோ மன்னனின் மரணத்தைக் தொடர்ந்து, மூன்று மனுஷர்கள் குறுகிய கால ஆட்சியை செய்து கொண்டிருந்தனர்: கல்பா, ஒக்தோ, விட்டாவியல்.⁵ வெஸ்பாஸியன் ஏருசலேமை முற்றுகையிடுவதை உண்மையில் விட்டுவிட்டு சிங்காசனம் தனக்கே என்ற எண்ணத்தில் சென்று விட்டான்.⁶ சீஷர்கள் இப்படிப்பட்டவைகளைக் கேள்விப் பட்டத்தினால், “முடிவு” (*telos*) வந்துவிட்டதாக தீர்மானித்துவிடக் கூடாதவர்களாயிருந்தார்கள் (காணக 24:3).

இயேசு தொடர்ந்து சொன்னார், ஐனத்துக்கு விரோதமாய் ஐனமும், ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாய் ராஜ்யமும் எழும்பும்; பஞ்சங்களும் பூமியதிர்ச்சியும் உண்டாகும். தீர்க்கதறிசெனம் உரைத்ததிலிருந்து ஏருசலேம் கி.பி. 70ல் அழிவுறும் வரை ரோமாபுரியில் உண்டான குழப்பங்களின் சித்திரவதையிலே காலஞ்சென்றது. இயேசு யூதேயாவோடு ஏற்பட விருந்த சண்டைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

Robert A. Guelich என்பவர் ரோமர்களுக்கும் யூதர்களுக்குமிடையே யுத்தம் ஏற்படுமளவுக்கு குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளை கோடிட்டுக் காட்டினார்.⁷ சட்டங்களை அமல்படுத்தும் ரோம அதிகாரி ஃப்போரஸ்லின் கொடிய குணம் (கி.பி. 64-66) யுத்தத்திற்கான தளம் அமைக்கச் செய்தது (கி.பி. 66-74).⁸ அவன் யூதர்களுக்கு எதிரான கிரேக்கர்களின் குடியுரிமை கலக்தில் ஈடுபட்ட கிரேக்கர்கள் வசமாய் சாய்ந்தான். அவன் தேவாலயத்தின் பரிசுத்த பொக்கிஷத்திலிருந்து பணத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் அரசு செலவுகளை ஈடுகட்டினான் மற்றும் அவனை எதிர்த்தவர்களை கைது பண்ணி சிலுவையில் அறைந்தான்.⁹ ஃப்போரஸ் (ஒரு லேகியோனில்) இரண்டு பங்கு படைகளை ஏராசேலேமுக்குள் அனுப்பியபோது, அந்தோனியா கோட்டையை அவர்கள் போய் சேராதபடி யூதர்கள் தடுத்தார்கள். இதன் விளைவாக அநேகர் மரித்தனர்.¹⁰

அதற்குபதில் செய்யும் வண்ணமாக யூதர்கள் புறஜாதிகளுக்கு பலியிடுவதை நிறுத்தினார்கள், ரோம சக்கரவர்த்திக்காக இட்ட பலியையும் நிறுத்தினார்கள்.¹¹ இந்த செயல் ஒரு துரோகமாகப் பார்க்கப்பட்டது. கலக்காரர்களான யூதர்கள் முன்னிறுத்தப்பட்டிருந்த அநேகரை கொண்று போட்டு யுத்தக் கோட்டைகளை எடுத்துக் கொண்டனர், அதில் மசாடா, மகாயெர்ஸ், மற்றும் சைப்ரோஸ் ஆகியவைகளும் உள்ளடக்கம்.¹² மேலும் செசரியாவிலும், தெக்கப்போலியிலும், சிரியாவின் பட்டணங்களிலும் வன்முறைகள் வெடித்தன.¹³

இந்த அலங்கோலமான காலம் யூதர்களுக்குள் மிகப் பெரிய கடும் வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தியது. குயிலிச், “ஒருபூறும், அரசியல் சக்திகள் மட்டுமிஞ்சிய தீவிரவாதிகளுக்கும் மதமானவர்களுக்கும் இடையே பிரிவினை ஏற்படுத்தப்பட்டது, அவர்கள் போராளிகளும் சமாதானம் பண்ணுகிற பிரிவுகளாயிருந்தனர். இன்னொரு புறம், (மட்டுமிஞ்சிய) தீவிர வாதிகள் மிதவாதிகளுடன் பிரிவினை ஏற்படுத்திக் கொண்டதோடு, அவர்களுக்குள்ளாகவும் பிரிவினை கொண்டிருந்தார்கள்,”¹⁴ என்று எழுதினார்.

பழங்கால வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஏராளமான “பஞ்சங்களையும் பூமியதிர்ச்சிகளையும்” இயேசு முன்னுரைத்த நாளிலிருந்து ஏராசேலேம் வீழ்ச்சிவரை ரோம உலகில் நிகழ்ந்ததாக எழுதி வைத்தனர். உதாரணமாக, கி.பி. 46ல் உண்டான ஒரு பஞ்சத்தைக் குறித்து ஹாக்கா அறிவித்தார் (நடபடிகள் 11:28), இதற்கு ஜோசிபஸ்லின் ஆதாரமும் உள்ளது.¹⁵ கிலவுதியுராயன் காலத்தில் மற்றொரு பஞ்சம் ஏற்பட்டதாக, டேசிடஸ் மற்றும் குயட்டானிஸ் ஆகியோர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.¹⁶ ஏருசேலேமை ரோமர்கள் முற்றுகையிட்ட படியால், பட்டணத்தின் சுவற்றுக்குள்ளாகவே அநேக ஏழைகள் பட்டினியால் மரித்தார்கள். ஜோசிபஸ் குறிப்பிடுகையில் குறைந்த பட்சம் ஆறு வர்ஷம் பேர் இந்தப் பஞ்சத்தால் இறந்திருப்பார்கள் என்று எழுதினார்,¹⁷ ஒருவேளை அவருடைய புள்ளி விவரம் மிகைப்படுத்துதலாகக்கூட இருக்கலாம்.

இயேசு முன்னுரைத்ததுக்கும் ஏருசேலேமின் அழிவுக்கும் இடையில், எண்ணற்ற பூமியதிர்ச்சிகள் ரோம உலகை அசைய வைத்தது. அநேக இடங்களில், ஆசியாவிலுள்ள லவோதிக்கேயாவிலும், இத்தாலியிலிருந்த பாம்பியிலும் ஏற்பட்டது (கி.பி. 62).¹⁸ பூமியதிர்ச்சி வெளிப்படுத்துதல் இலக்கியத்தில் அடிக்கடி தெய்வத்தீர்ப்பின் அடையாளமாகக் கூறப்படுகிறது (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 6:12; 8:5; 11:13, 19; 16:18). இந்தப் பட்டியலோடு,

லூக்கா 21:11 “கொள்ளள நோய்” மற்றும் “பயங்கரமான தோற்றுவங்களையும் வானத்திலிருந்து பெரிய அடையாளங்களையும்” சேர்க்கிறது.

வசனம் 8. இந்த நிகழ்ச்சிகளை இயேசு இவைகளைல்லாம் வேதனைகளுக்கு ஆரம்பம் என்று குறிப்பிட்டார். சீஷர்கள் யுத்தத்தைப் பற்றியும், பஞ்சம், பூமியிதிர்ச்சிகள், ஆகியவற்றைப் பற்றியும் கேள்விப்படும்போது, அவர்கள் எச்சரிக்கையைடைய வேண்டுவதில்லை, இந்தச் சம்பவங்களைல்லாம் இன்னும் எதிர்காலத்தில் நடப்பவைகளுக்கு முன்னோட்டம் மட்டுமே. திருமறையில் பிரசவ வேதனைப்படும் ஸ்திரீயைக் குறித்த உருவகம் அநேகமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பினிமித்தம் பெரிய வேதனைகள் உடனடியாக (திடீரென) வரும் என்பதை அடையாளப்படுத்திப் பேசப்பட்டது.¹⁹ ரபிமார்கள் “பிரசவ வேதனை” குறித்து பேசும் பொழுது மேசியாவின் வருகைக்கு ஒப்பிட்டு, மேசியாவின் வருகைக்கு முன்பாக வரும் உபத்திரவங்களின் அனுபவத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.²⁰ இந்த வசனப் பகுதியில் தமது இரண்டாம் வருகைக்கு முன் ஏருசலேமின் மேல் வரும் தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பைத் தொடர்புபடுத்தி இயேசு அந்தப் பதத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

“உங்களுக்கு வரும் அநேக உபத்திரவங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள்” (24:9-14)

⁹அப்பொழுது, உங்களை உபத்திரவங்களுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, உங்களைக் கொலை செய்வார்கள்; என்நாமத்தினிமித்தம் சகல ஜனங்களாலும் பகைக்கப்படுவீர்கள்.

¹⁰அப்பொழுது, அநேகர் இடறலவடைந்து, ஒருவரையொருவர் காட்டிக் கொடுத்து, ஒருவரையொருவர் பகைப்பார்கள்.

¹¹அநேகங்கள்தத் தீர்க்கதறிசிகளும் எழும்பி, அநேகரை வஞ்சிப்பார்கள்.

¹²அக்கிரமம் மிகுதியாவதினால் அநேகருடைய அன்பு தணித்துபோம்.

¹³முடிவு பரியந்தம் நிலை நிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்.

¹⁴ராஜ்யத்தினுடைய இந்தச் சவிசேஷும் பூலோகமெங்குமுள்ள சகல ஜாதி களுக்கும் சாட்சியாகப் பிரசங்கிக்கப்படும், அப்போது முடிவு வரும்.

வசனம் 9. தமது சீஷர்கள் எப்படி நடத்தப்படுவார்கள் என்பதைக்குறித்து இயேசு எச்சரித்தார். அவர்கள் உபத்திரவங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவார்கள் என்று அவர் சொன்னபோது, தாம் சொன்னதன் பொருள் என்னவென்றும் விளக்கப்படுத்தினார். காலத்தின் முடிவில் வரும் உபத்திரவங்களைக் குறித்து அவர் பேசவில்லை, மாறாக அப்போஸ்தவர்கள் (துங்கள்) காலத்திலேயே அனுபவிக்கவிருந்த உபத்திரவங்களைக் குறித்துப் பேசினார். அவர்கள் உள்ளூர் விசாரணைக் கூடங்களுக்கு (செனகெரிப் எனும் ஆலோசனை சங்கத்துக்கு) முன்பாகவும், தேசாதிபதிகள், மற்றும் ராஜாக்களுக்கு முன்பாகவும் கொண்டு போகப்படுவார்கள். அவர்கள் ஜேப ஆலயங்களில் வாரினால் அடிக்கப்பட்டும், சிறைக்காவலில் வைக்கப்பட்டும், கொலை செய்யவும் கூட ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவார்கள் (மாற்கு 13:9). இவைகளைல்லாம் அவர்கள் சவிசேஷுத்தை பிரசங்கிப்பதினிமித்தம்

சம்பவிக்கும் (10:17, 18; 23:34 க்கான விளக்கவுரையைக் காணக).

கர்த்தர் மேலும், எனது நாமத்தினிமித்தம் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள் என்று அறிவித்தார் (10:22 ற்கான விளக்கவுரையைக் காணக). நீரோ மன்னன் கிறிஸ்தவர்களை கி.பி. 64ல் உபத்திரவுப்படுத்தின போது, டேசிட்டஸ் என்பவன் அவர்களை “மோசமான நடத்தைக்கு பெயர் போனவர்கள்” என்றும், “நாசமாக்கும் மூடநம்பிக்கையுடைய” மதம் அவர்களுடையது என்றும், அவர்களுடைய செயல்பாடுகளைல்லாம் “மட்டரகமானதும் வெட்கத்துக்குரியவைகளுமாகும்” என்று விளக்கமளித்தான். ரோமநகருக்கு அவர்கள் தீ வைக்கவில்லை என்ற போதிலும், நீரோ அவர்கள் மேல் குற்றஞ் சமத்தினான், ஏனெனில் “மனிதர் எல்லாம் அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்கினார்கள்.”²¹

வசனம் 10. இந்தக் காலக்கட்டத்தில் நடக்க விருந்த மற்ற நிகழ்வுகளையும் இயேசு முன்னுரைத்தார், அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இடறலடைவார்கள் (*skandalizō*), ஏனெனில் பெரும்பாலும் உபத்திரவங்களினாலே அப்படியாகும் (காணக 1 பேதுரு 1:6, 7; 4:12-19). அவர்கள் ஒருவரையொருவர் காட்டிக் கொடுத்து, ஒருவரையொருவர் பகைப்பார்கள். H. Leo Boles பின்வருமாறு எழுதினார்,

உபத்திரவங்களுக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட பிறகு அநேகர் இடறலடைவார்கள்; வேறு சிலர் தங்கள் மீது குவிக்கப்படும் கசப்பான உபத்திரவங்களினிமித்தம் மறுதலிப்பார்கள்; இன்னும் சில சீஷர்கள் மற்ற சீஷர்களைக் காட்டிக் கொடுத்து தாங்கமுடியாத வேதனைகளுக்கு ஒப்புக் கொடுப்பார்கள்.²²

வசனம் 11. அநேகங் கள்ளத் தீர்க்கதறிசிகளும் எழும்பி, சீஷர்களைத் தங்கள் வசமாக்கிக் கொள்வார்கள். அதிச்சபை கள்ளத்தீர்க்கதறிசிகளால் கொள்ளலேபோனது, பவல், “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நமக்கு உண்டான சுயாதீனத்தை உளவு பார்த்து நம்மை நியாயப்பிரமாணத்திற்கு அடிமை களாக்கும் பொருட்டாக பக்கவழியாய் நுழைந்த கள்ளச் சகோதரர் நிமித்தம் அப்படியாயிற்று” என்று எழுதினார் (கலாத்தியர் 2:4). வரவிருந்த விசவாச துரோகத்தைக் குறித்துப் பேசிய அவர், “அக்கிரமத்தின் இரகசியம் இப்பொழுதே கிரியை செய்கிறது” என்றார் (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:3, 7). “கேட்டுக்கேதுவான வேதப்புராட்டுக்களை தந்திரமாய் நுழையப்பண்ணி, தங்களை கிரயக்குக்குக் கொண்ட ஆண்டவரை மறுதலித்து, தங்களுக்குத் தீவிரமான அழிவை வருவித்துக் கொள்வார்கள்” என்று பேதுரு கள்ளப் போதகர்களைக் குறித்து எச்சரித்தார் (2 பேதுரு 2:1). அந்திக்கிறிஸ்துக்களைக் குறித்துப் பேசின யோவான் “அநேகர்” அவர்களுக்குள்ளே எழும்பினதாக அப்போதே பேசினார் (1 யோவான் 2:18, 19). மேலும் அவர் “உலகத்தில் அநேகங் கள்ளத் தீர்க்கதறிசிகள் தோன்றியிருக்கிறார்கள்” என்று எச்சரித்தார் (1 யோவான் 4:1). அந்நாளிலிருந்து உலகம் வேறு அநேக கள்ளத்தீர்க்கதறிசிகளைப் பார்த்து விட்டது.

வசனம் 12. எருசலேமின் அழிவுக்கு முன்பு அக்கிரமம் மிகுதியாகும் என்று இயேசு சொன்னார். கிறிஸ்துவிலும் அவருடைய சபையிலும் கொண்டுள்ள அன்பு அநேகரிடத்தில் தணிந்து போகும். இது குறித்த

முன்மாதிரி வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் காணப்படுகிறது, அங்கே இயேசு எபேசு பட்டனத்து விசவாசிகளைக் கண்டனம் பண்ணி “அவர்கள் [தங்களுடைய] ஆதியில் கொண்டிருந்த அன்பை” விட்டு விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார் (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:4).

வசனம் 13. பலதரப்பட்ட வீழ்ச்சியைக் குறித்து விவாதித்துபின், கர்த்தர் தம்மைப் பின்பற்றியவர்களிடம் முடிவுபரியந்தம் நிலைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான் என்று உறுதியளித்தார். இந்த வாக்குறுதியில் விசவாசிகளின் நித்திய ஜீவனும் உள்ளடக்கம். “நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ள” ஒருவர் “மரண பரியந்தம் உண்மையுள்ளவராய் நிலைத்திருக்க வேண்டும்” (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10; NIV). இந்த வசனத்தில், “முடிவு பரியந்தம்” என்பது ஒருவருடைய மாமிச வாழ்க்கையின் முடிவுவரை என்று குறிப்பிடுகிறது, இது “உலகத்தின் முடிவைக் குறித்து” (*telos*) பேசுவதாக வசனம் 3ல் குறிப்பிடப்படுகிறது (10:22 க்கான விளக்கவுரையைக் காண்க).

வசனம் 14. மேற்கொண்டு இயேசு சொன்னார், ராஜ்யத்தினுடைய இந்த சுவிசேஷம் பூலோகமெங்குமுள்ள சகல ஜாதிகளுக்கும் பிரசங்கிக்கப்படும், அப்பொழுது முடிவு வரும். இந்த வசனம் இரண்டு விதமாக விளக்கமளிக்கப்படலாம், “பூலோகமெங்கும்” (*oikoumenē*) மற்றும் “முடிவு” (*telos*) என்பவை இந்தப் பதம் பேசுவதைப் பொறுத்து விளக்கம் பெறலாம். கர்த்தருடைய இந்த வாக்கியத்தின் ஒரு சாத்தியக்கூறான பொருள் அவருடைய இரண்டாம் வருகைக்கும் உலகத்தின் முடிவுக்கும் முன் பூமியில் குடியிருப்போர் அனைவருக்கும் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இப்படி சொல்லும் போது, “முடிவு” என்பது வசனம் 3ல் குறிப்பிடப்படுகிற அதே பொருளைக் கொடுப்பதாகும்.

இன்னும் அதிக சாத்தியக் கூறு என்னவெனில் சுவிசேஷமானது ரோம உலகம் முழுவதும்²³ ஏருசலேமின் அழிவுக்கு முன்பு பிரசங்கிக்கப்படும். பெந்தெகோஸ்தே நாளில், ரோம உலகைக் கேர்ந்த எங்குமிருந்த யூர்களும் யூதமார்க்கத்தமைந்தவர்களும் ஏருசலேமில் கூடினார்கள் (நடபடிகள் 2:5-12), அவர்கள் சுவிசேஷத்தைக் கேட்கவும் கீழ்ப்படியவும் சந்தர்ப்பம் பெற்றார்கள். கிறிஸ்துவில் விசவாசிகளான அநேகரும் தங்களின் சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பி சுவிசேஷத்தை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மேலும், ஏருசலேம் சபைக்கு மிகுந்த உபத்திரவும் உண்டாயிருந்த போது சிதறிப் போனவர்கள் மூலம் யூதேயா மற்றும் சமாரியா முழுவதிலும் சுவிசேஷம் பரவியது (நடபடிகள் 8:4). இதற்கு மேலும், அப்போஸ்தலரின் சுவிசேஷப் பயணம் அநேக அந்திய நாடுகளில் சுவிசேஷம் சென்றடையவும், ரோம அரசின் முழுமையும் பரவவும் ஏதுவாக்கிற்று. கி.பி. 57ல், சங்கிதம் 19:4ஐ மேற்கோள் காட்டி பவல், “அவைகளின் சத்தம் பூமியைங்கும், அவைகளின் வசனங்கள் பூச்சிக்கரத்துக் கடைசி வரை செல் வுகிறது” என்று சொன்னார் (ரோமா 10:18).²⁴ பிறகு, கி.பி. 62ல், பவல் “சுவிசேஷம் உலகமெங்கும் பரம்பிப் பலன் தருகிறது போல, உங்களிடத்திலும் வந்து,” என்றும் பேசினார் (கொலோசேயர் 1:5, 6, 23). பழைய ஏற்பாட்டிற்கு அச்சானியாக இருந்த ஏருசலேம் - கி.பி. 70ல் அழிவதற்கு முன் - புதிய சகாப்தத்தைப் பற்றிய செய்தி ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் இடம் பெருமென்று

இயேசு குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹Leon Morris, *The Gospel according to Matthew*, Pillar Commentary (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1992), 597. ²Josephus *Antiquities* 17.10.5; 20.5.1. வித்தியாசப்பட்ட தெய்தாலைக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது அவரே குழப்பமாக வரலாற்றை எழுதியிருக்கலாம். ³Ibid., 20.8.6. ⁴Donald A. Hagner, *Matthew 14—28*, Word Biblical Commentary, vol. 33B (Dallas: Word Books, 1995), 691. ⁵Suetonius *Twelve Caesars* 7.18–22; 8.5–12; 9.7–18. ⁶Ibid., 10.4–8. ⁷Robert A. Guelich, “Destruction of Jerusalem,” in *Dictionary of Jesus and the Gospels*, ed. Joel B. Green and Scot McKnight (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1992), 172. ⁸Josephus *Antiquities* 20.11.1. ⁹Josephus *Wars* 2.14.6–8. ¹⁰Ibid., 2.15.5.

¹¹Ibid., 2.17.2, 3. ¹²Ibid., 2.17.2, 7, 8; 2.18.16. ¹³Ibid., 2.18.1–5. ¹⁴Guelich, 173. ¹⁵Josephus *Antiquities* 3.15.3. ¹⁶Tacitus *Annals* 12.43; Suetonius *Twelve Caesars* 5.18. ¹⁷Josephus *Wars* 5.13.7. ¹⁸Tacitus *Annals* 14.27; 15.22. ¹⁹புலம்பல் 48:6; புலம்பல் 13:8; 21:3; 26:17; 42:14; எரேபியா 4:31; 6:24; 13:21; 22:23; 30:6; 31:8; 48:41; 49:22, 24; 50:43; ஓசியா 13:13; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:3. ²⁰Talmud *Ketuboth* 111a; *Sanhedrin* 97b, 98b; *Shabbath* 118a.

²¹Tacitus *Annals* 15.44. ²²H. Leo Boles, *A Commentary on the Gospel According to Matthew* (Nashville: Gospel Advocate Co., 1936), 461–62. ²³Oikoumenē அர்த்தம் அறிய, ஊக்கா 2:1ஐக் காணக். முதல் நூற்றாண்டில் ரோமர்கள் “முழு உலக ஆசியாளர்கள்” என்று கருதப்பட்டிருந்தார்கள். (Josephus *Antiquities* 15.11.1.) ²⁴பின்னதாக ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தில், பவுல் தான் சவிசேஷத்தை “எருசலேம் துவங்கிச் சுற்றிலும், இல்லிரிக்கம் தேசம் வரைக்கும்,” சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார், ஆகிலும் இன்னும் அவர் ஸ்பானியா நாட்டிற்குப் போயிருக்க வில்லை (ரோமர் 15:19, 24, 28).